

K E R S T F E E S T : H E T F E E S T V A N H E T L I C H T !

Stellen we ons een echt ouderwets kerstfeest voor; de temperatuur onder nul, sneeuw, kinderen op de sleeën, de kerstnachtdienst, het lekkere eten en de boom met echte kaarsjes. Laten we onze gevoelens bij dit feest eens de vrije loop. Onze kinderjaren geven ons vaak mooie herinneringen aan kerstmis. Een gevoel van veiligheid, rust en vrede blijkt het beste te zijn wat een mens zich kan wensen. Bedenk dan; het is goed dat je allemaal, bijna driekwart van de wereld, eens wat te vieren hebt. Laten we ervoor zorgen dat dit grote feest als feest zal blijven voortbestaan en niet ten onder gaat in een 'gewone' zondag.

Ongetwijfeld gaan onze gedachten in deze dagen uit naar hen die als personeel op de kerstdagen dienen te werken en naar hen die in gevangenschap verkeren. We weten dat deze tijd, net als Oud- en Nieuw Jaar, voor gevangenen zéér emotioneel kan zijn. Een ieder heeft zijn gevoelens van liefde en verdriet, die van buiten mee naar binnen worden genomen.

Kerstmis, een familiefeest, weer eens lekker bij elkaar. Kerstmis, nog steeds het feest van de herinnering aan de geboorte van Jezus van Nazareth. Kerstfeest, het feest van het geven van kansen aan elkaar met onze liefde en voorkeur voor het zwakke en kwetsbare. Kerstfeest wordt wel het feest van het licht genoemd. Het licht dat schijnt in de duisternis.

Een verhaal van Willem Brandt, in de bundel 'de kaars' gaat over mensen in een Japans concentratiekamp.

Ze leefden daar onder erbarmelijke omstandigheden van honger en uitputting. Eén man had een heel klein stukje kaars bewaard. Als er op een dag helemaal niets meer te eten zou zijn, zou hij dat stukje kaars opeten.

Toen het kerstfeest aanbrak, kwamen een aantal kampbewoners bij elkaar. Op kerstavond. En hun gedachten vermenigvuldigden zich. Ze dachten aan vroeger. Aan thuis. Aan alles wat ze eens hadden, zeker ook met de kerstdagen, en nu misten. Een vuurtje brandde in hun midden. En toen ineens, de man met de kaars, kon zich niet meer bedwingen. Hij pakte een brandend stukje hout uit het vuur. En hij stak zijn kaars aan. Zijn laatste redding in nood. En die kaars brandde. Midden in die hartverscheurende uitzichtloosheid, waarin de mensen in dat concentratiekamp zich bevonden. En iemand zei met bevende stem: Het licht schijnt in de duisternis..... En zo bleek die kaars, dat kleine stompje was, veel meer en dieper een laatste redding want het hield in die diepe uitzichtloosheid de hoop wakker om te overleven. Zo stond eens ergens geschreven: 'Er is in de wereld niet genoeg duisternis om het licht van 1 kaars te doven'. Dat is ook wat we met het kerstfeest gedenken. Dat er in het komen van Jezus in deze wereld een licht is opgegaan onder de mensen dat alle duisternis definitief zal doen verdwijnen.

Mogen wij zo, ieder van ons, het kerstfeest beleven als een feest van de hoop. En laten wij ook met elkaar proberen om voor hen die aan onze zorg zijn toevertrouwd een beetje licht te scheppen waar dat maar nodig is.

Voor U en Uw geliefden een gezegend en gelukkig kerstfeest toegewenst namens de Geestelijke Verzorging,

PASTOR R. AKKERMANS EN DOMINEE J.B.W. EERBEEK.

